

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att de ändringar som påkallas av Europeiska unionens ändrade lagstiftning om internationell handel med hotade arter förs in i naturvårdslagen. Enligt förslaget skall Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum, som fungerar som en separat inrättning, handha

uppgiften som vetenskaplig myndighet i ärenden som gäller internationell handel med hotade arter. Samtidigt föreslås vissa tekniska justeringar i lagen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 juni 1997 eller så snart som möjligt därefter.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Konventionen om internationell handel med hotade arter av den vilda floran och faunan (FördrS 45/1976), i det följande CITES-konventionen, som ingicks i Washington den 3 mars 1973, trädde för Finlands del i kraft den 8 augusti 1976.

För verkställande av CITES-konventionen har Europeiska gemenskapen godkänt rådets förordning (EEC) nr 3626/82 om genomförande i gemenskapen av konventionen om reglering av handel med vissa utrotningshotade vilda djur och växter och kommissionens förordning (EEC) nr 3418/83 om fastställande av ett enhetligt förfarande för utfärdande och användning av de handlingar som krävs för genomförande i gemenskapen av konventionen om reglering av handel med vissa utrotningshotade vilda djur och växter.

Den 9 december 1996 godkände Europeiska gemenskapens råd förordningen om skydd av vilda växter och djur genom reglering av handeln med dem (EEC) nr 338/97, i det följande rådets CITES-förordning. Rådets CITES-förordning träder i kraft den 1 juni 1997.

Rådets CITES-förordning är redan i sig själv sådan lagstiftning som skall tillämpas i Finland, vilket innebär att då CITES-för-

ordningen träder i kraft behöver vår nationella lagstiftning ändras enbart till de delar som förordningen förpliktar medlemsstaterna att vidta vissa åtgärder.

44 § naturvårdslagen (1096/1996) bestämmer om internationell handel med hotade arter. I denna paragraf ingår en hänvisning till rådets förordning (EEC) nr 3626/82 om genomförande i gemenskapen av konventionen om reglering av handel med vissa utrotningshotade vilda djur och växter, och där definieras de i förordningen avsedda behöriga förvaltningsmyndigheterna. Eftersom rätt många ändringar föreslås i denna paragraf, och momenten därför skulle få en annan ordningsföljd, föreslås i propositionen att hela paragrafen ändras för klarhetens skull.

I sin nuvarande utformning bestämmer naturvårdslagens 44 § enbart om de behöriga myndigheterna. Paragrafens tillämpningsområde behöver preciseras, eftersom den också skall tillämpas på sådana växt- och djurarter som inte är naturligt förekommande i Finland. Utan att tillämpningsområdet preciseras kan straffbestämmelserna i lagens 58 § tillämpas endast på lagstridiga gärningar mot individer av arter som nämns i rådets CITES-förordning och som är naturligt förekommande i Finland. Å andra sidan tillämpas lagens 45 § på de växt- eller djurarter som inte hör till dem som avses i 44 §, vil-

ket betyder att preciseringen av tillämpningsområdet för 44 § också förtydligar tillämpningen av 45 §.

44 § föreslås bli ändrad så att den hänvisar till rådets CITES-förordning, som träder i kraft den 1 juni 1997, och konstaterar att vid import, export, återutförelse och transitering av individer av arter som avses i CITES-förordningen samt vid handel, saluföring, innehav för kommersiella syften, offentlig förvisning i kommersiellt syfte samt vid transport till försäljning av dem gäller vad som bestäms i CITES-förordningen. Samtidigt som tillämpningsområdet preciseras föreslås att lagens 37 § ändras så som anges nedan.

Enligt 13 artikeln 2 punkten rådets CITES-förordning skall medlemsstaterna utse en eller flera vetenskapliga myndigheter som besitter erforderlig kompetens och som har uppgifter som klart skiljer sig från de andra utsedda förvaltningsmyndigheterna. I Finland finns inte i detta nu någon sådan vetenskaplig myndighet som avses i CITES-konventionen eller i Europeiska gemenskapens förordningar om dess verkställande.

Den vetenskapliga myndigheten skall ha i uppgift att, i enlighet med rådets CITES-förordning, i samband med tillståndsansökningar som gäller import till eller export från gemenskapen från eller till tredje länder av individer av arterna i bilagorna A och B till förordningen samt förflyttning inom gemenskapen av individer av arterna i bilaga A, ge utlåtanden om huruvida förutsättningar för beviljande av tillståndet föreligger. Den vetenskapliga myndigheten skall också ge sitt utlåtande innan beslut fattas om slutgiltig placering av beslagtagna levande individer av arter som nämns i rådets CITES-förordning. Därutöver har den vetenskapliga myndigheten i uppgift att övervaka beviljandet av exporttillstånd som gäller individer av arter som räknas upp i bilaga B till förordningen jämte den faktiska exporten och att vid behov informera förvaltningsmyndigheten om de åtgärder för att begränsa beviljandet av exporttillstånd som behövs för att bibehålla skyddssituationen för arten. En representant för den vetenskapliga myndigheten skall dessutom delta i de möten som hålls i den grupp för vetenskapliga undersökningar som avses i förordningen. I Finland skall den vetenskapliga myndigheten dessutom anförtros vissa sakkunniguppgifter, särskilt att vid behov biträda tullmyndigheterna med identifiering i samband med im-

port eller export av individer av arter som avses i rådets CITES-förordning.

Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum bedriver zoologisk och botanisk forskning och gör inventeringar av Finlands natur samt koordinerar forskning och uppehåll i Finlands naturvetenskapliga museer. Naturvetenskapliga centralmuseet har utomordentliga färdigheter och sakkunskap för funktionen som vetenskaplig myndighet.

Det föreslås att 44 § 2 mom. naturvårdslagen bestämmer att den i rådets CITES-förordning avsedda vetenskapliga myndigheten är Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum. Miljöministeriet skall få befogenhet att anförtro Naturvetenskapliga centralmuseet sakkunniguppgifter som har att göra med verkställandet av rådets förordning. I propositionen föreslås inga ändringar i de bestämmelser som gäller förvaltningsmyndigheten eller behöriga myndigheter i fråga om beviljande av tillstånd och certifikat. Då Finlands miljöcentral fattar beslut om tillstånd eller certifikat som avses i CITES-förordningen och som gäller individer som har fångats i enlighet med jaktlagens bestämmelser skall Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets utlåtande inhämtas. Vid beslut i sådana ärenden som gäller CITES-systemet och har att göra med arter som nämns i jaktlagen skall miljöministeriet höra jord- och skogsbruksministeriet.

Enligt 12 artikeln 1 punkten rådets CITES-förordning skall medlemsstaterna utse de tullstationer där sådana inspektioner och formaliteter äger rum vid import till eller export från gemenskapen av individer av de arter som avses i förordningen och särskilt ange de tullstationer genom vilka levande individer förs. En begränsning av antalet gränsöversgångsställen skulle effektivisera verkställandet av förordningen och övervakningen av den internationella handeln med individer av hotade arter och säkerställa att det finns tillräcklig sakkunskap och utrustning på gränsöversgångsställena för att behandlingen av levande djur skall vara godtagbar.

Enligt den 44a § som föreslås bli fogad till naturvårdslagen skall individer av arter som avses i rådets CITES-förordning samt delar och avledningar därav endast importeras till eller exporteras från Finland från eller till länder utanför Europeiska gemenskapen, i det följande tredje länder, över de godkända

gränsövergångsställen som nämns i naturvårdsförordningen (169/1997), om inte annat bestäms genom naturvårdsförordningen. Skyldigheten att använda dessa gäller inte vid förflyttning av individer av de i rådets förordning avsedda arterna inom gemenskapen, inte heller vid transitering genom Finland. I naturvårdsförordningen anges gränsövergångsställena så, att de stämmer överens med de gränsövergångsställen som avses i jord- och skogsbruksministeriets beslut om veterinära gränskontroller av djur (1236/1996) på basis av lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) samt med dem som avses i jord- och skogsbruksministeriets beslut 105/95 om kraven på växtskydd vid marknadsföring och import av växtprodukter (1371/1995). Ett utkast till ändring av naturvårdsförordningen (160/1997) har bifogats denna proposition.

Enligt 16 artikeln rådets CITES-förordning skall medlemsländerna vidta behövliga åtgärder för att säkra påföljd för de i artikeln uppräknade förseelserna. Största delen av de gärningar som räknas upp i rådets förordning är straffbara i Finland enligt strafflagen (1889), tullagen (1466/1994), djurskyddslagen (247/1996) eller naturvårdslagen. Till de delar som de i rådets CITES-förordning uppräknade gärningarna inte är straffbara enligt gällande lag, skall de i naturvårdslagen göras straffbara som naturskyddsförseelser. Dessa gärningar omfattar underlåtenhet att följa villkoren i ett tillstånd eller intyg som beviljats med stöd av rådets CITES-förordning, underlåtenhet att göra den i förordningen förutsatta inportanmälan, köp, saluföring och anskaffning för kommersiella ändamål av individer av arter som avses i rådets CITES-förordning, användning av dem för ekonomisk nytta, offentlig förevisning av dem i kommersiellt syfte, försäljning och innehav i försäljningssyfte samt utbudande till salu och transport till saluföring i strid med 8 artikeln. Dessutom är det nödvändigt att genom ett straffstadgande skärpa den i 44 a § föreslagna skyldigheten att vid import och export av individer av arter som avses i rådets CITES-förordning använda de godkända gränsövergångsställena.

Det föreslås att 58 § 2 mom. 3 punkten naturvårdslagen ändras så att även underlåtenhet att följa de villkor som ställs i de tillstånd eller certifikat som beviljas enligt rådets CITES-förordning skall bestraffas som naturskyddsförseelse. Till paragrafens 2

mom. föreslås en ny 4 punkt, enligt vilken det skall vara straffbart som naturskyddsförseelse att underlåta att göra den i rådets CITES-förordning förutsatta importanmälan samt att importera eller exportera en individ av en i förordningen avsedd art, en del eller avledning av den, över ett annat än ett godkänt gränsövergångsställe. Dessutom föreslås till momentet en ny 5 punkt, enligt vilken köp, saluföring, anskaffning för kommersiella syften, offentlig förevisning i kommersiellt syfte, användning för ekonomisk nytta, försäljning, innehav för försäljning, erbjudande eller transport för försäljning av ett djur eller en växt som avses i bilagorna A eller B till den i 44 § avsedda CITES-förordningen, eller en del eller avledning därav, i strid med förordningens 8 artikel skall vara straffbart som naturskyddsförseelse.

Utöver vad som ovan anförs föreslås i lagen följande tekniska justeringar:

I den finska versionen av lagens 19 § 1 mom. föreslås uttrycket "luonnonsäästio", som avviker från terminologin i övrigt, bli ändrat till "luonnonpuisto", naturreservat.

I 37 § naturvårdslagen bestäms om tillämpningsområdet för lagens 6 kap. Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas stadgandena på vilt levande växt- och djurarter som förekommer naturligt i Finland, dock inte på vilt och icke fredade djur som avses i 5 § jaktlagen eller på fisk som har ekonomisk betydelse. Av de i 44 § om internationell handel med hotade arter avsedda arterna är huvuddelen sådana som inte förekommer naturligt i Finland. Paragrafen föreslås bli ändrad så att 44 § stadgar om dess tillämpningsområde.

I lagens 64 § 3 mom., som gäller nätverket Natura 2000, hänvisas till 61 § 1, 3 och 5 mom. som gäller ändringssökande. Vid riksdagsbehandlingen ändrades paragrafen om besvär, varvid hänvisningsstadgandet blev felaktigt. Momenthänvisningen föreslås till dessa delar bli korrigerad så att den hänvisar till paragrafens 1, 3 och 4 mom.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Vid underhandlingar mellan miljöministeriet och Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum, som föreslås handha uppgiften som vetenskaplig myndighet, har man beräknat att handhavandet av denna uppgift kräver högst ca två må-

nadsverk årligen. Beräkningen bygger på det antal individer av arter som avses i CITES-konventionen som har importerats eller exporterats åren 1995-1996. Dessutom kan Naturvetenskapliga centralmuseet i enstaka fall åsamkas särskilda utgifter såsom rese-kostnader. Avsikten är att dessa skall betalas under miljöministeriets driftsutgifter.

3. Beredningen av ärendet

3.1. Beredningsskeden

Statsrådet har enligt 54 § riksdagsordningen med sitt brev av den 15 juni 1995 (U 15/1995) till riksdagen för kännedom sänt Europeiska gemenskapernas kommissions förslag till rådets förordning om innehav och handel gällande individer av vilda växt- och djurarter.

Utlåtande om förslaget har enligt 77 § regeringsformen inbegärts av Helsingfors universitets konsistorium. Utlåtanden har vidare begärts av statsrådets kansli, samtliga ministerier, Finlands miljöcentral, Naturvetenskapliga centralmuseet, tullstyrelsen, de regionala miljöcentralerna och Forststyrelsen.

3.2. Utlåtanden

Utlåtandena om propositionen har varit

positiva, och Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum har ansetts vara lämpligt för uppgiften som vetenskaplig myndighet. Justitieministeriet har uppmärksammat utformningen av straffstadgandena. Justitieministeriets anmärkningar har beaktats vid utarbetandet av regeringens proposition.

4. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Avsikten är att samtidigt komplettera naturvårdsförordningen så att till förordningen fogas en ny 23a § som bestämmer de gränsovergångsställen över vilka individer av arter som avses i rådets CITES-förordning samt delar eller avledningar av dem skall importeras till eller exporteras från Finland från eller till tredje länder.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juni 1997 eller senare omedelbart efter att den har antagits och blivit stadfast.

På basis av vad som ovan anförs föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med Riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 19 § 1 mom., 37 § 1 mom., 44 §, 58 § 2 mom. 3 punkten och 64 § 3 mom. och fogas till lagen en ny 44 a § och till 58 § 2 mom. nya 4 och 5 punkter som följer:

19 §

Skötsel- och nyttjandeplan

En skötsel- och nyttjandeplan som definierar de åtgärder som behövs för att parken skall uppfylla sitt syfte skall göras upp för skötseln och användningen av nationalparkerna. En skötsel- och nyttjandeplan kan göras upp även för naturreservat och för övriga naturskyddsområden.

37 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på vilt levande växt- och djurarter som förekommer naturligt i Finland, med undantag av vilt och icke fredade djur som avses i 5 § jaktlagen samt av fisk som har ekonomisk betydelse. Med avvikelse från detta stadgas i 44 § och 49 § om tillämpningsområdena för dessa paragrafer.

44 §

Internationell handel med hotade arter

I fråga om import, export, återutförelse och transitering eller handel, saluföring, innehav i kommersiellt syfte, offentlig förevisning i kommersiellt syfte och transport till försäljning av individer av de växt- och djurarter eller delar eller avledningar därav som avses i rådets förordning (EG) nr 338/97 om skydd av vilda växter och djur genom reglering av handeln med dem gäller vad som stadgas i nämnda förordning.

Miljöministeriet är den förvaltningsmyndighet som avses i Europeiska gemenskapens i 1 mom. nämnda förordning. I ärenden som gäller beviljande av tillstånd och certifikat är dock Finlands miljöcentral den behöriga myndighet som förordningen avser. Den i förordningen avsedda vetenskapliga myndigheten är Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum.

Miljöministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av i Europeiska gemenskapens i 1 mom. nämnda förordning. Ministeriet kan ge Naturvetenskapliga centralmuseet sakkunniguppgifter i anslutning till verkställigheten av förordningen.

Tullvärdet har i uppgift att övervaka att bestämmelserna i Europeiska gemenskapens förordningar iaktas vid import, export, återutförelse och transitering.

44 a §

Godkända gränsövergångsställen

Individer av sådana arter samt delar eller avledningar därav som avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. nämnda förordning som från länder utanför Europeiska gemenskapen (tredje länder) importeras till Finland eller från Finland exporteras till dem skall importeras och exporteras över godkända gränsövergångsställen, om inte annat bestäms genom förordning. Tullmyndigheterna skall hänvisa export och import av individer av sådana arter som avses i Europeiska gemenskapens ovan avsedda förordning samt deras delar eller avledningar under tullens övervakning till godkända gränsövergångsställen.

Genom förordning utfärdas de närmare bestämmelser om godkända gränsövergångsställen som Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter.

58 §

Straff

 Den som avsiktligt eller av oaktsamhet

3) importerar, exporterar eller genom finländskt område transiterar ett djur eller en växt eller en del eller avledning därav som avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning, utan det tillstånd eller certifikat som krävs i nämnda förordning, eller som underlåter att uppfylla villkoren i detta tillstånd eller certifikat, eller

4) från tredje land importerar eller till tredje land exporterar ett djur eller en växt eller en del eller avledning därav som avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning, över ett annat än ett enligt denna lag godkänt gränsövergångsställe, eller underlåter att göra den i nämnda förordning avsedda importanmälan, eller

5) köper, erbjuder till försäljning, anskaffar för kommersiella ändamål, offentligt förrevisar i kommersiellt syfte, använder för ekonomisk nytta, säljer, innehar för försäljning, erbjuder eller transporterar till försäljning ett sådant djur eller en sådan växt eller en del eller avledning därav som avses i bilaga A eller B till Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning i strid med förordningens 8 artikel,

64 §

Nätverket Natura 2000

 Om rätten att anföra besvär över statsrådets beslut gäller på motsvarande sätt 61 § 1, 3 och 4 mom.

 Denna lag träder i kraft den

199 .

 Helsingfors den 15 maj 1997

**Vid förhinder för Republikens President
 Statsminister**

PAAVO LIPPONEN

Miljöminister *Pekka Haavisto*

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med Riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 19 § 1 mom., 37 § 1 mom., 44 §, 58 § 2 mom. 3 punkten och 64 § 3 mom. och fogas till lagen en ny 44 a § och till 58 § 2 mom. nya 4 och 5 punkter som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Skötsel- och nyttjandeplan

En skötsel- och nyttjandeplan som definierar de åtgärder somn behövs för att parken skall uppfylla sitt syfte skall göras upp för skötseln och användningen av nationalparkerna. En skötsel- och nyttjandeplan kan göras upp även för naturreservat och för övriga naturskyddsområden.

En skötsel- och nyttjandeplan som definierar de åtgärder somn behövs för att parken skall uppfylla sitt syfte skall göras upp för skötseln och användningen av nationalparkerna. En skötsel- och nyttjandeplan kan göras upp även för naturreservat och för övriga naturskyddsområden.

37 §

Tillämpningsområde

Stadgandena i detta kapitel tillämpas på vilt levande växt- och djurarter som förekommer naturligt i Finland. Stadgandena tillämpas dock inte på vilt och icke fredade djur som avses i 5 § jaktlagen, inte heller på fisk som har ekonomisk betydelse. Med avvikelse från detta stadgas i 49 § om dess tillämpningsområde.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på vilt levande växt- och djurarter som förekommer naturligt i Finland, med undantag av vilt och icke fredade djur som avses i 5 § jaktlagen samt av fisk som har ekonomisk betydelse. Med avvikelse från detta stadgas i 44 § och 49 § om tillämpningsområdena för dessa paragrafer.

44 §

Internationell handel med hotade arter

Miljöministeriet är den förvaltningsmyndighet som avses i rådets förordning (EEG) nr 3626/82 om genomförande i gemenskapen av konventionen om reglering av handel med vissa utrotningshotade vilda djur och växter. I ärenden som gäller beviljande av tillstånd och certifikat är dock Finlands miljöcentral den behöriga myndighet som förordningen avser. Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av den Europeiska gemenskapens för-

I fråga om import, export, återutförsel och transitering eller handel, saluföring, innehav i kommersiellt syfte, offentlig förevisning i kommersiellt syfte och transport till försäljning av individer av de växt- och djurarter eller delar eller avledningar därav som avses i rådets förordning (EEG) nr 338/97 om skydd av vilda växter och djur genom reglering av handeln med dem gäller vad som stadgas i nämnda förordning.

Miljöministeriet är den förvaltningsmyn-

Gällande lydelse

ordning om tillämpningen av avtalet om internationell handel av utrotningshotade arter av vilda djur och växter enligt de föreskrifter om harmonisering av beviljande av handlingar inom gemenskapen för verkställandet av kommissionens förordning (EEG) nr 3418/83.

Tullverket har i uppgift att övervaka att bestämmelserna i gemenskapens förordningar iaktas vid import, export, återutförelse och transitering.

Föreslagen lydelse

dighet som avses i *Europeiska gemenskapens i 1 mom. nämnda förordning*. I ärenden som gäller beviljande av tillstånd och certifikat är dock Finlands miljöcentral den behöriga myndighet som förordningen avser. *Den i förordningen avsedda vetenskapliga myndigheten är Helsingfors universitets Naturvetenskapliga centralmuseum.*

Miljöministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av den i 1 mom. nämnda, *Europeiska gemenskapens förordning. Ministeriet kan ge Naturvetenskapliga centralmuseet sakkunniguppgifter i anslutning till verkställigheten av förordningen.*

Tullverket har i uppgift att övervaka att bestämmelserna i *Europeiska gemenskapens förordningar* iaktas vid import, export, återutförelse och transitering.

44a §

Godkända gränsövergångsställen

Individer av sådana arter samt delar eller avledningar därav som avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. nämnda förordning som från länder utanför Europeiska gemenskapen (tredje länder) importeras till Finland eller från Finland exporteras till dem skall importeras och exporteras över godkända gränsövergångsställen, om inte annat bestäms genom förordning. Tullmyndigheterna skall hänvisa export och import av individer av sådana arter som avses i Europeiska gemenskapens ovan avsedda förordning samt deras delar eller avledningar under tullens övervakning till godkända gränsövergångsställen.

Genom förordning utfärdas de närmare bestämmelser om godkända gränsövergångsställen som Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter.

58 §

Straff

Den som avsiktligt eller av oaktsamhet

Den som avsiktligt eller av oaktsamhet

3) importerar eller exporterar eller via finländskt område transiterar ett djur eller en växt som avses ovan eller en del eller en

3) importerar, exporterar eller genom finländskt område transiterar ett djur eller en växt eller en del eller avledning därav som

Gällande lydelse

avledning därav utan tillstånd eller certifikat som avses i de förordningar som nämns i 44 §,

Föreslagen lydelse

avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning, utan det tillstånd eller certifikat som krävs i nämnda förordning, eller som underlåter att uppfylla villkoren i detta tillstånd eller certifikat, eller

4) från tredje land importerar eller till tredje land exporterar ett djur eller en växt eller en del eller avledning därav som avses i Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning, över ett annat än ett enligt denna lag godkänt gränsövergångsställe, eller underlåter att göra den i nämnda förordning avsedda importanmälan, eller

5) köper, erbjuder till försäljning, anskaffar för kommersiella ändamål, offentligt förrevisar i kommersiellt syfte, använder för ekonomisk nytta, säljer, innehar för försäljning, erbjuder eller transporterar till försäljning ett sådant djur eller en sådan växt eller en del eller avledning därav som avses i bilaga A eller B till Europeiska gemenskapens i 44 § 1 mom. avsedda förordning i strid med förordningens 8 artikel,

skall, om inte gärningen skall bestraffas som naturskyddsbrott, för *naturskyddsförseelse* dömas till böter.

64 §

Nätverket Natura 2000

Om rätten att anföra besvär över statsrådets beslut gäller på motsvarande sätt 61 § 1, 3 och 5 mom.

Om rätten att anföra besvär över statsrådets beslut gäller på motsvarande sätt 61 § 1, 3 och 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 1997.

Förordning om ändring av naturvårdsförordningen

På föredragning av miljöministern

fogas till naturvårdsförordningen av den 14 februari 1997 (190/1997) en ny 23 a § som följer:

23 a §

Godkända gränsövergångsställen vid import och export av individer av hotade arter

De i 44 a § naturvårdslagen avsedda gränsövergångsställena vid import från eller export till länder utanför Europeiska gemenskapen (tredje länder) av djur eller delar eller avledning av dem som avses i rådets förordning (EG) nr 338/97 om skydd av vilda växter och djur genom reglering av handeln med dem är

- 1) Helsingfors hamn,
- 2) Helsingfors-Vanda flygstation,
- 3) Nuijamaa,
- 4) Kilpisjärvi och
- 5) Raja-Jooseppi.

De i 44 a § naturvårdslagen avsedda gränsövergångsställena vid import från eller export till tredje länder av växter eller delar eller avledning av dem som avses i den i 1 mom. avsedda, Europeiska gemenskapens, förordning är

- 1) Helsingfors hamn,
- 2) Helsingfors-Vanda flygstation,
- 3) Åbo och
- 4) Nuijamaa.

Denna förordning träder i kraft den 1997.